

תפ"ח 60221/07/21 - מדינת ישראל נגד אסף קרפל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

22 ינואר 2023

תפ"ח 60221-07-21 מדינת ישראל נ' קרפל(עציר)

מספר פל"א 481006/2021

לפני כבוד השופטת - נשיאה רות לורך, שופטת דבורה עטר, שופט עמי קובו
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם

אסף קרפל (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עוה"ד קרן לוי

ב"כ הנאשם עוה"ד עדי כרמלי ועוה"ד ארז אלוש

המתלוננת ובן זוגה

גזר דין

רקע

- מה דינו של רופא מרדים אשר ניסה לרצוח, באמצעות הזרקת חומר מסוכן, את בן זוגה של אישה אשר חפץ בקשר רומנטי עמה?
- הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב אישום אשר תוקן במסגרת הסדר טיעון שנערך בין הצדדים, בביצוע עבירה של **ניסיון לרצח**, לפי סעיף 305(1) בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").
- לפי הסדר הטיעון הוסכם כי המאשימה תעתור לעונש ראוי של 10 שנות מאסר בפועל וההגנה תעתור לעונש של 6 שנות מאסר. כן הוסכם כי המאשימה תוותר על חילוט רכבו של הנאשם וכי סך של 33,000 ₪ שהופקד לשחרור הרכב, יועבר כפיצוי למתלונן. ההגנה תבקש להסתפק בסכום זה כפיצוי לנפגע העבירה, והמאשימה תעתור לפיצוי גבוה יותר.
- על פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, בתקופה שקדמה למועד כתב האישום, עבד הנאשם כרופא מרדים בבית החולים שיבא בתל השומר. במסגרת עבודתו הכיר את בת זוגו של המתלונן (להלן: "א.א.") ובין השניים נוצרו יחסי חברות. החל מחודש מאי 21' החל הנאשם לעבוד כרופא מרדים בבית החולים וולפסון.

עמוד 1

עובר לחודש נובמבר 20' ועד ליום 9.7.21 נהג הנאשם לחפש את קרבתה של א.א, לעקוב אחריה, להמתין לה ליד רכבה, לקנות לה מתנות, בלונים ופרחים, ולשלוח לה הודעות רבות בהן פירט בפניה את אהבתו אליה ואת רצונו לקשר חברי או רומנטי עמה. ביום 23.11.20 שלח הנאשם, בעצמו או באמצעות אחר, מייל לא.א.א. ובנוסף נטען כי המתלון - בן זוגה של א.א. - מפיץ תמונות אינטימיות שלה. עובר לכך, גמלה בליבו של הנאשם החלטה לגרום למותו של המתלון.

ביום 9.7.21 בשעה 21:53 הגיע הנאשם ברכבו לביתה של א.א. בעיר רחובות ביוזעו כי היא עובדת במשמרת בבית החולים וכי המתלון נמצא לבדו בבית. הנאשם נכנס לבניין המגורים כשלא ראו כובע רחב שוליים וירד במדרגות לחניון התת קרקעי. משם עלה במעלית אל הבית, וכשהגיע לקומת המגורים לבש הנאשם על בגדיו סרבול בו הצטייד מבעוד מועד, ובו שם שוקר חשמלי וסכין רפואית (סקלפל), ובנוסף לכך שני מזרקים ובתוכם חומר שבכוחו להמית אדם ככל שהוא ניתן שלא במסגרת טיפול רפואי בבית חולים ובניטור של מכשיר החיאה. בנוסף לכך עטה מסכת סקי על פניו, כפפות על ידיו וערדליים על נעליו.

הנאשם המתין כארבע שעות וחצי בחדר המדרגות ובסמוך לשעה 2:30 נכנס ללא רשות לביתם של א.א. והמתלון באמצעות מפתח הבית. הוא נכנס לחדר השינה בו ישן באותה עת המתלון, התנפל עליו וחנק אותו באמצעות זרועותיו והפעיל על ידו השמאלית את השוקר החשמלי, תוך שניסה להזריק לו את החומר מהמזרקים. המתלון הקיץ משנתו והחל להיאבק בנאשם, תוך שהוציא מידו של הנאשם את השוקר החשמלי וניסה להכות את הנאשם כדי להשתחרר מאחיזתו. כתוצאה מהמאבק המזרקים נפלו מידי הנאשם ואחת ממחטי המזרק ננעצה במזרן המיטה סמוך למתלון. בשלב זה ולאחר שעלה בידי המתלון להשתלט על הנאשם, דרש ממנו לעזוב את הדירה ולהותיר את כלי התקיפה עמו הגיע למקום. הנאשם עשה כן ונמלט מהמקום.

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלון כאב בכתף ובזרוע עם החמרה בתזוזה וכן סימני חניקה על צווארו והוא פונה לקבלת טיפול רפואי בבית חולים.

ראיות לעונש

5. **עדות המתלון, נפגע העבירה - המתלון תאר את אירוע תקיפתו על ידי הנאשם, התעוררותו משנת לילה ותחושת הבלבול כאשר הבין כי הוא מותקף על ידי אדם זר במיטתו, והחשש לחייו. תחושותיו אלה מלוות אותו עד היום בפלשבקים. תיאר את המאבק בנאשם. הוא נתקף בהלה קשה כאשר ראה את המזרק שהותיר הנאשם כיוון שסבר שהוא הזריק לגופו חומר מסוכן. כבר בבית החולים חש חרדה קשה. בימים הראשונים לא עלה בידו לישון, חש חרדה וחוסר הגנה בביתו. עד היום חש חוסר מוגנות בביתו. המתלון תיאר את תגובתם הקשה של בני המשפחה בנוגע לאירוע וההתמודדות עם פרסום הפגיעה באמצעי התקשורת.**

טרם התקיפה עבד באופן עצמאי כמורה לשחמט ועבד מהבית באמצעות הזום. הפגיעה השליכה על יכולתו לשהות לבד בבית במשך שעות רבות, הפסיק לעבוד בתחום זה ועשה הסבה מקצועית לתחום המחשבים. הוא וא.א. החלו בטיפול זוגי שאותו קטעו בשל קושי כלכלי. כיום מטופל על ידי פסיכולוג ובשל הקושי הכלכלי אינו פונה לטיפול פסיכיאטרי בהתאם להמלצת הפסיכולוג. עד כה הוציא סך של כ-12,600 ₪ עבור הטיפול הפסיכולוגי. זקוק לטיפול ממושך ואף יש צורך בהגברת תכיפות המפגשים הטיפוליים.

6. מכתב מיום 20.10.22 שנערך על ידי **מר אוריה גואטה**, פסיכולוג קליני מומחה (ע/1) - ממנו עולה כי המתלון החל בטיפול בחודש ינואר 22'. המתלון חש חרדה מוגברת ואי שקט בפרט במצבים המזכירים את האירוע. בעת שנמצא לבדו בבית הוא נעדר תחושת ביטחון וחש דריכות יתר. מצב רוחו ירוד ובלטו חוסר פניות וריחוק המקשים עליו לתפקד. לאור המצוקה המתוארת הומלץ על הערכה פסיכיאטרית.

7. **אסופת קבלות** בגין תשלומי הטיפול הפסיכולוגי של נפגע העבירה, החל מחודש ינואר '22 ועד לחודש נובמבר '22 (2/ע).

8. עדות אם הנאשם **הגב' רות קרפל** ומכתב שכתבה (3/ע) - הנאשם הוא בנה היחיד. היא ד"ר לאימונולוגיה ולאורך השנים עבדה באוניברסיטה. מגיל צעיר הנאשם היה מעורב חברתית, במסגרת בית הספר היה במועצת התלמידים, התנדב במד"א מגיל 16. מסוף כיתה י"ב שובץ בניידת טיפול נמרץ במסגרת התנדבותו בתקופה בה אירעו פיגועים רבים. חווה מראות קשים שגרמו לו לנסיגה זמנית בלימודים. הנאשם שירת בצבא במשך 5 שנים, לאחר שחרורו שירת במילואים והשתתף בפעילות מבצעית. בתום לימודי הרפואה עבר קורס קצינים ושובץ כרופא בבית חולים צבאי. בנוסף לכך, עוד בתקופת שירותו הצבאי, הוא התנדב במשטרת ירושלים. כבר כסטודנט עבד כעוזר רופא במחלקת הרדמה, לאחר מכן המשיך כסטז'ר וכמתמחה. במרץ 2020 בגל הקורונה הראשונה עבד כמתמחה בטיפול נמרץ.

מעשיו בעבירה הדהימו את משפחתו. הוריו עסוקים בשאלה האם יספיקו לראות את הנאשם לאחר שחרורו ממאסר, מפאת גילם המבוגר. הנאשם הפסיד ברגע אחד את כל עתידו, הוא מנותק מזה שנה וחצי מהעולם החיצון, הפסיד את מקור פרנסתו, נמנע ממנו לפגוש את בנו, והוא הפסיד את כל כספו. האם ביקשה שבית המשפט ישקול את תרומתו לחברה לאורך השנים.

9. **מר דניאל חורב** חברו של הנאשם ומכתב שהגיש העד (4/ע) - מכיר את הנאשם מעת שירותם בצבא כאשר כל רצונם היה לתרום למדינה. הנאשם ניחן ברוח התנדבות ובחברות טובה, ועזר לו בעת שירותם.

10. **מר נועם גרבר** חברו של הנאשם - הכיר את הנאשם בתקופת ההתמחות לאחר שעלה לישראל, עבדו ביחד והחיבור ביניהם נוצר באופן מיידי. הנאשם עזר לו סביב קשייו כעולה חדש בעבודה ובחיי האישיים. הנאשם היה מוערך מאוד בעבודתו.

11. **אסופת מסמכים** ובכללם: מכתב מטעם שב"ס מיום 8.11.22 ממנו עולה כי הנאשם שוהה באגף למניעת אובדנות, מקיים קשר תמיכתי עם עו"ס ומשתתף בקבוצה לעצורים במצוקה נפשית; אות מלחמת לבנון השנייה; תעודת הוקרה ממחוז ירושלים במשטרה על פעילותו במסגרת התנדבותו במשטרה מחודש אוקטובר '09; מכתב הערכה ממד"א מיום 11.6.01; מכתב מהנהלת בית הספר מיום 18.6.01 המודיע לו על קבלת מלגה בגין הצלחתו בלימודים ופעילותו החברתית.

טיעוני הצדדים

12. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד שמעון לוי, הנאשם פגע בערך המוגן של קדושת חיי אדם בעבירה שהיא מהחמורות בספר החוקים, ומדיניות הענישה מחייבת ענישה חמורה. שיקולי גמול והרתעה מקבלים את משקל הבכורה ומחייבים להטיל על מי שהורשע בניסיון רצח עונש מאסר ממושך. הנאשם פגע במתלון בביתו, במקום שאמור להיות מוגן, בעת שישן. למרבה המזל הצליח המתלון להיאבק בנאשם וניצל בזכות תושייתו. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לתת את הדעת לכך שהנאשם ביקש להביא למותו של המתלון על רקע רצונו בקשר רומנטי עם א.א. ולאחר שחיזוריו אחריה לא צלחו. הנאשם תכנן מראש ובאופן מוקדם את מעשיו ואת הדרך להימנע מזיהוי, הוא ניצל את הידע שלו כרופא מרדים והצטייד בחומר רפואי שבכוחו להמית, במפתח בית המתלון ובאמצעים להסתרת זהותו. הנזק שהיה צפוי להיגרם ממעשיו הוא מותו של המתלון. ניתן ללמוד על הנזקים הנפשיים שנגרמו למתלון מעדותו בבית המשפט. המאשימה עתרה למתחם עונש הנע בין 10 ל-15 שנות מאסר בפועל.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, הנאשם בן 38, ללא עבר פלילי ויש להניח שבעקבות הרשעתו לא יוכל

לחזור ולעסוק ברפואה. לאחר שני דיוני הוכחות ובהם גם העידה א.א, הודה הנאשם ונטל אחריות למעשיו, וחסך את עדות המתלונן. במסגרת הסדר הטיעון הסכים הנאשם לפצות את המתלונן, ויש לקבוע פיצוי משמעותי.

המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש של 10 שנות מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי משמעותי, אשר מתוכו סך של 33,000 ₪ הופקד.

13. לטענת ב"כ הנאשם, עוה"ד עדי כרמלי וארז אלול, מדובר באירוע יחיד שאינו מאפיין את אורח חייו של הנאשם בארבעים שנותיו. הנאשם בן יחיד להוריו ואב לקטין בן 5. כבר בגיל צעיר כתלמיד בית ספר התיכון התנדב במד"א, לקח חלק בטיפול בנפגעי פיגועים ונחשף לנפגעי אסון ורסאי. הנאשם שירת שירות משמעותי בצבא, היה קצין, ושירת שנתיים בשירות קבע. בהמשך שירת בשירות מילואים פעיל. הנאשם התנדב במשטרה בסופי שבוע וסייע בשיחות עם בני נוער במרכזי בילוי כדי להניא אותם משתיית אלכוהול וצריכת סמים. הנאשם למד רפואה, ובתקופת ההתמחות הקשר עם א.א הביא אותו למעשים שבהם הורשע. מדובר במעשה חריג בנוף חייו, ואין מדובר באדם בעל קווים עברייניים שחי את עולם הפשע.

מצבו הנפשי של הנאשם מאז מעצרו בכי רע, והוא מוחזק באגף למניעת אובדנות ומקיים קשר תמיכתי עם עו"ס האגף. למרות מצבו, השתלב הנאשם בקבוצות במסגרת המעצר.

אי ניהול המשפט חסך את עדות המתלונן. הנאשם הודה ולקח אחריות כיוון שרצה לחסוך בסבל של נפגע העבירה. למרות חומרת המעשים, מדובר באירוע בו הפגיעה בערכים המוגנים היא נמוכה. הנזק שנגרם מביצוע העבירה הוא מינורי. הנאשם התנצל והביע חרטה עמוקה כלפי המתלונן. כתב האישום מונה עדי תביעה רבים, שאת עדותם חסך הנאשם והביא לזירוז ההליך השיפוטי. הנאשם לא יוכל בעתיד לחזור לחייו המקצועיים.

ההגנה עתרה למתחם עונש הנע בין 3.5 ועד ל-7 שנות מאסר. לשיטת ההגנה יש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש נוכח לקיחת האחריות, הבעת חרטה, היעדר עבר פלילי וניהול חייו באופן נורמטיבי לאורך השנים. במסגרת הסדר הטיעון הסכימה המאשימה שההגנה תעתור לעונש של 6 שנות מאסר. לפיכך עתרה ההגנה להטלת עונש זה.

באשר לפיצוי, במסגרת ההסדר ניתנה הסכמה לפיצוי המתלונן בסך של 33,000 ₪ אשר הופקד מראש, ויש להסתפק בכך.

14. הנאשם בדבריו, ביקש להביע התנצלותו על המעשה החמור שעשה, והוא שמח שהמעשה לא צלח. מבין שלמתלונן נגרם נזק נפשי. מרגע מעצרו השתתף בכל קבוצה שהוצעה לו, חש בושה גדולה בגין מעשיו ומבקש את התחשבות בית המשפט.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

15. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה הם ההגנה על חיי אדם, שלמות הגוף והביטחון האישי המוגנים בעבירת ניסיון הרצח, בכל מקום ובפרט בביתו מבצרו של אדם.

הנאשם, רופא מרדים במקצועו, ביקש להמית את המתלונן - בן זוגה של אישה אשר הנאשם ביקש את קרבתה וחפץ עמוד 4

בקשר רומנטי עמה, חדר לביתו בשעת לילה עת נם את שנתו, לפת אותו, חשמל אותו בעזרת שוקר חשמלי וניסה להזריק לגופו חומר מסוכן במטרה להביא למותו.

עבירת ניסיון הרצח היא מהעבירות החמורות בספר החוקים ולא בכדי העונש המרבי שקבע המחוקק לצידה עומד על 20 שנות מאסר. בית המשפט העליון שב והדגיש את חומרת עבירת ניסיון הרצח והערך העליון של קדושת חיי אדם המוגן בה. גלומים בעבירה זו היסוד הנפשי של כוונת קטילה והפוטנציאל לגדיעת חיי אדם. מדיניות הענישה בעבירה זו מחייבת גישה מחמירה באופן ההולם את חומרת העבירה, ואת מעמדו של הערך המוגן, בדרך של עונשי מאסר ממושכים. שיקולי גמול והרתעה מקבלים משקל בכורה בעבירה זו על פני שיקולי ענישה אחרים (ראו: בע"פ 4372/13 סיסאי נ' מדינת ישראל (6.8.2014); בע"פ 241/17 פלוני נ' מדינת ישראל (16.7.2019); ע"פ 3250/17 פינוט נ' מדינת ישראל (14.10.2018); בע"פ 10025/16 פלוני נ' מדינת ישראל (10.8.2017)).

16. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה היא ברף גבוה וזאת בהתייחס לכך שהנאשם תכנן בקפידה את ביצוע המעשים, נכנס לתוך ביתו של המתלונן ותקף אותו בעת שישן במיטתו בכוונה להביא למותו. מנגד ולמרבה המזל לא נגרמה למתלונן פגיעה פיזית חמורה כתוצאה ממעשה הנאשם.

17. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, יש לתת את הדעת לכך שמעת שגמלה בליבו של הנאשם החלטה להביא למותו של המתלונן, ערך תכנון מדוקדק לביצוע העבירה תוך שניצל את הידע שלו כרופא מרדים ואת נגישותו לחומרי הרדמה לשם ביצוע זממו. הנאשם השיג מבעוד מועד את מפתח ביתם של המתלוננים, גנב שתי אמפולות של חומר שבכוחו להמית אדם, שני מזרקים, וברר את מועדי המשמרות של א.א בבית החולים.

הנאשם הגיע לביתם של א.א והמתלונן ביודעו שהמתלונן בגפו, הסתיר את זהותו באמצעות כובע רחב שוליים, סרב על בגדיו, מסכת סקי על פניו, כפפות על ידיו וערדליים על נעליו. כמו כן הצטייד בשוקר חשמלי, סכין רפואית ומזרקים עם החומר בתוכם.

הנאשם המתין כארבע שעות וחצי בחדר המדרגות בבנין מגוריו של המתלונן עד לכניסתו לדירה, כאשר בפרק זמן ארוך זה הייתה לו שהות לשקול את מעשיו ולחזור בו מהם אך לא עשה כן. התנהלות זו של הנאשם מעלה כי אין המדובר באקט אימפולסיבי רגעי, אלא בהתנהלות שדרשה תכנון קפדני, התארגנות, ואף המתנה ארוכה. כאשר נכנס לדירת המתלונן, התנפל הנאשם עליו בעודו ישן במיטתו, חנק אותו באמצעות זרועותיו והפעיל על כתפו וזרועו את השוקר החשמלי שהביא עמו, תוך שניסה להזריק לגופו של המתלונן את החומר המסוכן. למרבה המזל, הקיץ המתלונן משנתו, נאבק בנאשם, הצליח להוציא מידיו את השוקר החשמלי ולהשתחרר מאחיזתו. כתוצאה מהמאבק, המזרקים נפלו מידיו של הנאשם ואחד מהם ננעץ במזרון המיטה.

הנזק שעלול היה להיגרם מביצוע העבירה הוא מותו של המתלונן, אשר נמנע רק בזכות תושיתו הרבה של המתלונן והצלחתו להיאבק בנאשם ולמנוע ממנו מלהזריק לגופו את החומר המסוכן. הנזק שנגרם בפועל כולל פגיעה פיזית קלה יחסית בדמות כאבים בכתף ובזרוע, ופגיעה רגשית משמעותית כפי שפירט המתלונן בעדותו לעונש ובמכתב מהפסיכולוג המטפל בו. המתלונן תאר את תחושות חוסר הביטחון והיעדר מוגנות שהוא חווה עד היום בביתו, מקום האמור להיות מבצר והמקום הבטוח עבורו, הפגיעה בשינה וחרדות שחווה, הקושי להתמודד עם החשיפה הציבורית של האירוע, והפגיעה בקשר הזוגי בעקבות העבירה. בנוסף בשל הקושי לשהות בבית, הוא נאלץ להפסיק את עבודתו כעצמאי. המתלונן סובל מדריכות יתר ופגיעה בתפקודו במישורי חיי השונים. הוא נאלץ לפנות לטיפול בעקבות השלכות הפגיעה בו, דבר הכרוך בהוצאות כספיות משמעותיות עמן הוא מתקשה להתמודד.

הסיבה שהביאה את הנאשם לנסות לרצוח את המתלונן טמונה ברצונו בקשר רומנטי עם א.א. הנאשם חמד את א.א., וניסה לרצוח את בן זוגה כדי לפלס את דרכו אליה. הנאשם נהג לדרוש בקרבתה, עקב אחריה, נהג לקנות לה מתנות

ולשלוח לה הודעות רבות בהן פרט את אהבתו אליה.

18. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת ניסיון הרצח היא ככלל מחמירה ובמקרים רבים מוטלים עונשי מאסר "דו ספרתיים" על נאשמים שהורשעו בעבירה זו. זאת גם אם ניתן להצביע על מקרים שבהם הוטלו, בנסיבות מיוחדות, עונשים קלים יותר (ראו ע"פ 1474/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (15.12.2015) (פיסקה 99)).

בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל לתקופות ממושכות, במנעד רחב כמפורט להלן:

א. ע"פ 8944/14 **סואעד נ' מדינת ישראל** (08.01.2017) - דחה בית המשפט העליון ערעורו של

נאשם שהורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של ניסיון לרצח, החזקת סכין וגניבה. הנאשם ניסה לרצוח מתנדבת בשירות הלאומי לאחר שלא נענתה לחיזוריו. המתלוננת הבחינה כי הנאשם נועץ בה מבטים וביקשה ממנו לחדול. הנאשם זעם על דבריה והחליט לרצוח אותה. למחרת הצטייד בסכין וארב לה. הנאשם פתח את דלת רכבה והחל לדקור אותה, הוציא אותה מן הרכב והמשיך לדקור אותה כשהיא על הרצפה. לאחר מכן נמלט מהמקום. בית המשפט קבע **מתחם עונש בין 10-18 שנים וגזר עליו 15 שנות מאסר בפועל** (כן הפעיל מאסר על תנאי במצטבר, סה"כ 15.5 שנים). בית המשפט העליון קבע כי אף שהעונש שהוטל הוא מן החמורים, אין הוא חורג באופן קיצוני ממדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים. יצוין, כי בשונה מהמקרה הנדון, באותו עניין נגרמו למתלוננת חבלות קשות.

ב. בע"פ 1244/17 **פלוני נ' מדינת ישראל** (21.6.2018) ובע"פ 6081/15 **פרוג'ה נ' מדינת**

ישראל (13.7.2016), דחה בית המשפט העליון ערעורים של נאשם ושל נאשמת באותה פרשה. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בעבירה של ניסיון לרצח וארבעה מקרים של סיכון חיים באמצעות רעל מסוכן. הנאשמת אשת המתלונן, ניהלה רומן עם גיסה וקשרה עמו קשר לרצוח את המתלונן באמצעות החדרת רעל למזונו, אותו קיבלה מהגיס. במספר הזדמנויות החדירה הנאשמת למזונו של בעלה המתלונן את הרעל, כתוצאה מכך חש ברע ופונה לבית החולים. באחד המקרים ניסתה לרצוח את המתלונן בכך שהחדירה כמות גדולה של רעל למזונו וכתוצאה מכך מצבו הרפואי הדרדר עד כדי סכנה לחייו. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 8 ועד ל-14 שנות מאסר בפועל**. הנאשמת אישה שתפקודה נורמטיבי ללא עבר פלילי נדונה לעונש של **9.5 שנות מאסר בפועל**. הנאשם, הגיס, הורשע במסגרת הליך נפרד, לאחר ניהול הוכחות, ב-9 עבירות של ניסיון לרצח, נקבע **מתחם עונש הנע בין 8 ל-15 שנות מאסר** והנאשם, ללא עבר פלילי, נדון לעונש של **10.5 שנות מאסר בפועל**.

ג. בע"פ 3030/15 **מוגריבי נ' מדינת ישראל** (19.4.2016), דחה בית המשפט העליון ערעור

נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של ניסיון לרצח. ברקע למעשה הנאשם, סכסוך בין שתי משפחות על שימוש בדרך באזור מגוריהם. המתלונן נסע ברכבו באותה הדרך, והנאשם ביחד עם אחרים הגיעו למקום וחסמו את נתיב נסיעתו של המתלונן עם רכבם. האחרים היכו בשמשת הרכב והנאשם ירה לעבר ידו וחזהו של המתלונן מספר יריות במטרה להמיתו. המתלונן נמלט מהמקום ופינה עצמו לקבלת טיפול בבית חולים. בית המשפט המחוזי התחשב בפגיעתו הפיזית הקלה בעת שקבע את מתחם העונש ובהתאם לכך העמידו על **8 עד 14 שנות מאסר בפועל**. הנאשם צעיר בעל נסיבות חיים קשות נדון לעונש של **10 שנות מאסר בפועל**. בית המשפט העליון אישר את מתחם העונש ואת העונש שהוטל עליו.

ד. בע"פ 9703/09 **בהטה נ' מדינת ישראל** (30.4.2012), אשר הוגש על-ידי ההגנה, קיבל בית

המשפט העליון ערעור נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של ניסיון לרצח, פציעה בנסיבות מחמירות ותקיפה הגורמת חבלה כלפי בת זוגו. הנאשם ניסה לדקור את המתלוננת בסכין, אך היא נאבקה בו ומנעה ממנו לדקור אותה. הנאשם נשך את המתלוננת בזרועה וחנק את צווארה מאחור. בעקבות מעשי הנאשם נגרמו למתלוננת המטומה בזרוע, שריטה בצוואר וחבלות בפרקי ידה. הנאשם בעל נסיבות חיים קשות ובעברו הרשעה יחידה, נדון לעונש של 10 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון החליט להקל בעונשו מהטעם שלא נגרמו למתלוננת חבלות חמורות והעמיד את עונשו על **6 שנות מאסר בפועל**.

ה. בתפ"ח (מחוזי י-ם) 659/03 **מדינת ישראל נ' אבו ג'ומעה** (17.11.2004), הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות ניסיון לרצח, חבלה בכוונה מחמירה וקשירת קשר. הנאשם קשר עם שכנתו קשר לרצוח את בן זוגה, לאחר שאמרה לנאשם שאיננה מעוניינת להינשא לבן זוגה ונטעה בליבו את התחושה כי היא מעוניינת בקשר רומנטי עמו. הנאשם ניסה להרעיל את המתלונן תוך שימוש ברעל שהכניס לתוך בקבוק מיץ, אך המתלונן לא שתה ממנו. בהמשך, ארב לו ברכבו ודקר אותו בסכין, דקירות רבות בפלג גופו העליון. המתלונן פונה לבית חולים במצב קשה. בית המשפט התחשב בעברו הנקי של הנאשם, בתסקיר ובנטילת האחריות, וגזר עליו **9 שנות מאסר בפועל**.

19. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אנו קובעים כי **מתחם העונש ההולם הוא החל מ-9 שנות מאסר ועד ל-14 שנות מאסר בפועל**.

במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

20. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם בן 38 גרוש ואב לילד כבן 5. הנאשם ללא עבר פלילי, אשר לאורך השנים תפקד באופן נורמטיבי לחלוטין. הנאשם רופא במקצועו, התנדב מגיל צעיר במד"א ובמסגרת זו אף נחשף לזירות פיגועים ולאירועים רבי נפגעים. שירת שירות צבאי מלא וכן שנת קבע כקצין ובהמשך שירת בשירות מילואים פעיל. לצד שירותו הצבאי התנדב במשטרה וזכה להערכה. נתנו דעתנו לדבריה המרגשים של אם הנאשם על אודות התדהמה והצער של הוריו בגין מעשיו של הנאשם - בנם היחיד, החרדה לעתידו של הנאשם ולקשר שלו ושלם עם נכדם ככל שיוטל עליו עונש מאסר ממושך.

מובן שעונש מאסר למשך שנים ארוכות יקשה על הנאשם בהיותו מאסר ראשון ונוכח מצבו הרגשי, הנלמד בעצם שיבוצו בשב"ס באגף למניעת אובדנות, וכן נוכח הריחוק מבני משפחתו ובפרט מבנו הקטן שאותו לא פגש מאז מעצרו.

הנאשם הודה ונטל אחריות מלאה למעשיו. נתנו דעתנו לתקופה של כשנה וחצי שבה שוהה הנאשם במעצר ולחריגות העבירה ביחס לאורחות חייו.

21. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לכך שהנאשם, למרות שניהל אורח חיים נורמטיבי ועל פניו אינו מאופיין בדפוסים עברייניים, ביצע מעשה קיצוני מתוך כוונה להביא למותו של אדם, וזאת בשל רצונו לקיים קשר רומנטי עם א.א. בהתאם לקביעותיו החוזרות של בית המשפט העליון. במקרים מסוג זה יש לבכר את שיקולי ההרתעה והגמול על פני שיקולי ענישה אחרים (ראו למשל בע"פ 3030/15 **מוגרבי נ' מדינת ישראל** (19.4.16)).

22. **בכל הנוגע לרכיב הפיצויים**, במישור העקרוני קיימת חשיבות רבה לפסיקתם של פיצויים עבור נפגעי עבירה בכלל, ובעבירות אלימות חמורה בפרט. תכליתו של הפיצוי בהליך הפלילי הן, בין היתר, לתת ביטוי והכרה חברתית, במסגרת ההליך הפלילי, למעמד ולסבלם של נפגעי העבירה, ובמקביל ולהעניק להם סעד מהיר יחסית. מובן שהדבר אינו שולל אפשרות מנפגעי העבירה להגיש הליך אזרחי בגין מלוא נזקיהם, ואולם אין בכך כדי לגרוע מתכליותו האמורות של הפיצוי הפלילי (ראו דברי כב' הנשיאה א' חיות בדנ"פ 5625/16 **אסרף נ' טווק** [13.9.17], פסקה 14; ודברי כב' השופטת ד' ברק-ארז בע"א 6925/16 **מדינת ישראל נ' ג'רחי** [12.5.19] פסקה 22). עוד יש לתת את הדעת לכך שהפיצוי המרבי שקבע המחוקק במסגרת סעיף 77 בחוק העונשין הוא בסך של 258,000 ₪.

במקרה הנוכחי, אנו סבורים כי על אף שלמתלונן לא נגרמו חבלות פיזיות חמורות, הרי שהנזק הרגשי והתפקודי שנגרם לו בעקבות מעשי הנאשם הוא משמעותי, ויש להטיל עליו פיצוי גבוה מכפי שהפקיד (בסך של 33,000 ₪) וזאת בגין הנזק שגרם למתלונן והצורך במימון שיקומו, כפי שתיאר בהרחבה בעדותו לעונש.

23. באיזון בין השיקולים השונים, ותוך שהתחשבנו בהסדר הטיעון אשר בו הגבילה עצמה המאשימה לעונש מרבי של 10 שנות מאסר, אנו סבורים שיש לגזור על הנאשם עונש בחלקו הנמוך יחסית של מתחם העונש ההולם, וזאת לצד מאסר מותנה ופיצוי משמעותי למתלונן.

סוף דבר

24. **אשר על-כן, אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. **9.5 שנות מאסר בפועל** אשר מניין מיום מעצרו 10.7.21.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת אלימות מסוג עוון.
- ד. פיצוי בסך 120,000 ₪ למתלונן. מתוך סכום זה סך של 33,000 ₪ יועבר למתלונן מהפיקדון שהופקד בהליך ה"ת 20608-11-21, והיתרה תופקד במזכירות בית המשפט ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.3.23. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן והודע היום כ"ט טבת תשפ"ג, 22/01/2023 במעמד הנוכחים.

רות לורך, שופטת - נשיאה דבורה עטר, שופטת עמי קובו, שופט

